

[Rahbek.]

sig udmærket til at suppleres med en Forsikring — desværre fik Forslaget ikke fornøden Tilslutning paa Rigsdagen —, men jeg tror dog ogsaa, at det vil være muligt at supplere den nuværende Aldersrentelov med en Forsikring. Og det, jeg da kunde tænke mig, er, at den Del af Aldersrenten, de 7/12, som nu betales af Staten, bibeholdes og udbetales efter væsentlig de samme Regler som nu.

Den højtærede Minister sagde forleden, at man ikke kunde sige, at den nuværende Aldersrente var fuldstændig vederlagsfri, men at Befolkningen netop gennem Øl-, Spiritus- og Sukkerskatten havde betalt for den Aldersrente, den faar. Ja, jeg finder, at den Tankegang er rigtig, derfor er jeg ogsaa kommet ind paa den Tanke, at saa kunde vi lade Statens Bidrag, de 7/12, blive staaende og nøjes med at supplere det med en Forsikring som hel eller delvis Erstatning for Kommunernes Tilskud. Man vilde derved opnaa at spare Kommunerne for i alt Fald en Del af deres Udgifter til Alderdomsforsørgelse. Til Gengæld kunde man saa efter min Mening kræve, at Kommunerne ikke blot skal opkræve Forsikringspræmierne — det mener jeg absolut, at Kommunerne bør gøre, de har det nødvendige Apparat og kan gøre det billigst —, men ogsaa i de Tilfælde, hvor den forsikrede er ude af Stand til at præstere sin Præmiebetaling, staa inde for Præmiebetalingen. Der kan jo tænkes adskillige Tilfælde, hvor den forsikrede er ude af Stand til at betale selv, i Sygdomstilfælde, i Tilfælde af Arbejdsløshed, og der kunde nævnes mange andre Tilfælde, og dér maatte saa Kommunen gøre det. Jeg tror, at en saadan Ordning vil være nødvendig for at undgaa de mange Præmierestancer, som efter min Mening er en af de største Vanskeligheder ved en Folkeforsikring. Jeg anerkender, at man fra konservativ Side har gjort et Forsøg paa at komme de mange Restancer til Livs, og det er muligt, at den Tanke at indføre disse Skatte- og Forsikringsmærker fortjener Overvejelse. Jeg indrømmer, at det vilde betyde, at man sikkert vilde undgaa en Del af disse mange Restancer. Men paa den anden Side tror jeg ikke, at disse nye Pengesedler vil blive særlig populære, og jeg tror, at det ret vanskeligt lader sig gennemføre i Praxis.

Man kunde saa spørge: Hvor meget skal der da betales til en saadan Forsikring som Supplement til det bestaaende? Ja, det afhænger jo ganske af forskellige Forhold: hvor stor Livrenten skal være, hvornaar Udbetalingen skal begynde o. s. v. Jeg vil

straks sige, at jeg regner med, at den nuværende Aldersgrænse, 65 Aar, sikkert er den mest passende, og den mener jeg vi bør blive staaende ved. Men det afhænger altsaa af, hvor mange Aar man skal betale Præmie, og jeg vil sige som min Mening, at det, det gælder om, er at faa saa mange som muligt til at betale Præmie, for at man kan faa Præmien saa lille som muligt. I Sverige, hvor man betaler fra det 16de til det 66de Aar, ved man, at i Øjeblikket er 65 pCt. af Landets Indbyggere i den afgiftspligtige Alder. Saa højt naar vi vel ikke her hjemme, vi kan maaske vanskeligt blive enige om at fastslaa, at der skal betales fra det 16de til det 66de Aar. Det vilde jo, hvis man f. Eks. sætter Præmien til 1½ Kr. maanedlig eller 18 Kr. om Aaret og regner med, at 65 pCt. af Befolkningen betaler, betyde en Præmieindtægt paa 40 Mill. Kr. Men hvis man sætter den afgiftspligtige Alder til 18—64 Aar, tror jeg, vi kan regne med 2 Millioner Præmiebetalere, og saa skulde det give et aarligt Præmiebeløb paa 36 Mill. Kr., forudsat naturligvis, at alle Præmier bliver betalt, enten af den forsikrede selv eller af vedkommende Kommune. Det er altsaa et ret betragteligt Beløb, der kan komme ind, naar vi sætter Præmien til 1½ Kr. om Maaneden. Turde man gaa højere og sætte den til 2 Kr. om Maaneden, skulde det betyde en Indtægt paa 48 Millioner om Aaret. Vil man saa lade disse Penge gaa ind i en Fond, kunde der i Løbet af nogle faa Aar samles en ret anselig Præmiereservefond, som kunde danne Grundlaget for fremtidig Udbetaling af Livrenter. Det tror jeg dog ikke vil være muligt. Jeg tror ikke, de økonomiske Forhold er saaledes her i Landet eller har Udsigt til at blive saaledes i den nærmeste Fremtid, at vi kan paalægge Samfundet ikke alene at betale vor egen Tids Alderdomsforsørgelse, men ogsaa at indbetale tilstrækkelige Beløb til Fremtidens Alderdomsforsørgelse. Jeg er heller ikke sikker paa, at det er fuldstændig nødvendigt at have hele det store Beløb samlet sammen, som vilde være nødvendigt, hvis Fremtidens Alderdomsforsørgelse skulde kunne udbetales deraf. Jeg mener, at Statens Garanti maa være fuld Betyggelse for den enkelte, og ved at lade Statens Garanti gaa ind dér vil man kunne nøjes med en mindre Præmiereservefond. Man vil derved efter min Mening lette den økonomisk vanskelige Overgangstid noget, samtidig med at man gennem Opsamling af nogen Præmiereserve undgaa at trække alt for store Veksler paa Fremtiden.

Jeg er jo klar over, at der kan rettes